

בש"פ 5544/20 - מדינת ישראל נגד חודיפה דאוד

בבית המשפט העליון

בש"פ 5544/20

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: חודיפה דאוד

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד במ"ת 40446-12-19 מיום 6.8.2020, שניתנה על-ידי כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל

תאריך הישיבה: י"ט באב התש"ף (9.8.2020)

בשם העוררת: עו"ד עדי שגב

בשם המשיב: עו"ד מוחמד ענבוס

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל) במ"ת 40446-12-19 מיום 6.8.2020, בגדרה נדחתה בקשת העוררת (להלן: המדינה) להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

רקע

2. ביום 16.12.2019 הוגש נגד המשיב, אחיו ואדם נוסף (להלן בהתאמה: הנאשם 1, הנאשם 2, והשלושה יחד: עמוד 1

הנאשמים), כתב אישום המייחס להם עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) ועבירה של רצח בנסיבות מחמירות לפי סעיף 301א(א)(1) לחוק. על-פי המתואר בכתב האישום, במועד שאינו ידוע במדויק למדינה, ומסיבות שאינן ידועות לה, קשרו הנאשמים קשר עם בהא אעראר (להלן: בהא) ועם סמי אעראר (אחיינו של בהא, להלן: סמי) במטרה להמית את דודם של המשיב ושל הנאשם 1 - באסל עאסי (להלן: באסל או המנוח). לפיכך, ביום 13.9.2019 פגשו הנאשמים 2-1, סמי ואדם נוסף בשם עבדאללה רשק (להלן: עבדאללה) את המשיב על גג בית בקלקיליה (להלן: גג הבית). תחילה תכננו החמישה להמית את באסל בביתו שבקלקיליה, ואולם, כך נטען בכתב האישום, המשיב אמר כי הוא עתיד להסיע את באסל בערב אותו היום לביתו שבכפר ברא. על רקע זה, הוחלט להמית את באסל בעת שהמשיב יסיעו לכפר ברא כאמור (להלן: תכנית הקשר).

עוד מתואר בכתב האישום, כי סמוך לשעה 20:00 באותו היום נסעו הנאשמים 2-1 וסמי לכפר ברא, כאשר הם מצוידים באקדח טעון. השלושה עצרו את רכבם בדרך עפר הסמוכה לכפר ברא וארבו לבאסל (להלן: נקודת המארב), כאשר הנאשם 1 יושב במושב האחורי הימני. בהמשך לכך, בסמוך לשעה 20:26 הסיע המשיב את באסל לכיוון כפר ברא (כאשר בשלב כלשהו עבר באסל להתיישב במושב האחורי השמאלי של הרכב) וחלף על פני נקודת המארב. הנאשמים 2-1 וסמי נסעו אחר רכבו של המשיב עד לכפר ברא, ובהגיעם אל הכפר, עקפו את רכב המשיב מצדו השמאלי, חסמו את דרכו ונעצרו. המשיב בלם את רכבו ופגע בפגוש הרכב בו נסעו הנאשמים 2-1 וסמי. לאחר מכן, המשיכו שני כלי הרכב בנסיעה קצרה ואיטית עד שהיו מקבילים וקרובים זה לזה, ואז פתח הנאשם 1 את חלון הרכב בו נסע, שלף אקדח וירה מספר יריות לעבר באסל. כן תואר בכתב האישום כי בשלב זה, ובהתאם לתכנית הקשר, פתח המשיב את דלת הנהג, ויצא בריצה לעבר שדה סמוך. בה בעת, יצא הנאשם 1 מן הרכב בו נסע, וירה מספר יריות נוספות לעבר חלקו האחורי של הרכב בו ישב באסל. כתוצאה מהירי נגרמו לבאסל שישה פצעי ירי אשר הביאו למותו (להלן: האירוע).

3. למען שלמות התמונה יצוין כי נגד סמי ועבדאללה הוגש כתב אישום נפרד, המייחס להם ביצוע עבירות של רצח ושל סיוע לרצח (בהתאמה). סמי נעצר בהסכמה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו ואילו עבדאללה שוחרר לאחר שבית המשפט המחוזי קבע כי הראיות שהוצגו בעניינו אינן מספיקות לשם מעצרו. עוד יצוין כי במסגרת ההליך העיקרי המתנהל נגד הנאשמים, שימש סמי כעד תביעה עיקרי, ובתוך כך מסר מספר רב של הודעות. בתמצית ייאמר, כי בראשית הליכי החקירה הכחיש סמי כל קשר לאירוע אך בהמשך מסר גרסאות נוספות על אודות האירוע לפרטיו. מאחר שהצדדים מבססים את עיקר טענותיהם על הגרסה שמסר סמי ביום 24.11.2019, יובאו עיקרי חקירתו ביום זה כלשונם:

"טארק [הנאשם 1, י.ו.] הלך לכיוון של חודיפה [המשיב, י.ו.], דיבר איתו באוזן 3 שניות ואז טארק וחודיפה באו לאיפה שאני ובילאל [הנאשם 2, י.ו.] ועבדאללה ישבנו, טארק אומר לבילאל 'עכשיו אנחנו הולכים אליו הביתה, חודיפה דופק אצלו בדלת, הוא מכיר את חודיפה, יפתח לנו את הדלת ונגיד לו שלום ונשק אותו ונרד ונעלה באוטו עם עבדאללה ייקח אותנו לאיפה שטארק אמר לי לחכות' [...] אמרתי שאני לא מבין למה הכוונה ללכת לבנאדם לבית ולנשק אותו ועבדאללה צחק ואמר לי 'עדיף שלא תבין' [...] כשסיימנו בגג ורצינו לרדת למטה [...] שמעתי את חודיפה אומר 'לא לא תשכחו מפה, בערב אני צריך להביא אותו לבית שלו בכפר ברא' והם אמרו 'טוב חלס בכפר ברא, נפגוש אותו שם'" (להלן: ההודעה מיום 24.11.2019).

בקשת המעצר עד לתום ההליכים

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד הנאשמים, הגישה המדינה לבית המשפט המחוזי בקשה להורות על מעצרים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. עם הגשת הבקשה הורה בית המשפט המחוזי על מעצרים של הנאשמים עד למתן החלטה אחרת. בהמשך, הגישו הצדדים עיקרי טיעון וכן טענו בעל-פה באשר לקיומן של ראיות לכאורה.
5. בעניינו של המשיב טענה המדינה כי קיימות ראיות לכאורה לאשמתו, ובין היתר, ביססה את טענותיה בנדון על ההודעה מיום 24.11.2019, כמו גם על שחזור שבוצע על-ידי סמי, ועל שתיקת המשיב במרבית חקירותיו במשטרה. במהלך בירור הבקשה הוסיפה המדינה וטענה כי סמי תיאר בחקירתו את הפגישה שנערכה כנטען על גג הבית, וציין בתוך כך את שמו של המשיב; וכן המדינה הפנתה לסרטונים שונים המחזקים לשיטתה את גרסאותיו של סמי ביחס לאירועים המתוארים בכתב האישום. עוד נטען כי הגרסאות שמסר המשיב ביחס לאירוע, במסגרת הודעותיו כעד וכחשוד, סותרות זו את זו ואינן מהימנות; כי השחזור שביצע איננו מדויק; כי עדויות עדי הראיה אשר נכחו במקום האירוע (להלן: עדי הראיה) אינן מתיישבות עם הודעות המשיב; וכי הלה דיווח למשטרת ישראל על האירוע ומסר בתוך כך גרסה שקרית, לפיה המנוח ברח אף הוא מן הרכב. כן צוין כי המשטרה גבתה מאלמנתו של בהא (אשר נרצח בשלהי שנת 2019, האלמנה להלן: ק') מספר עדויות בנוגע לרצח המנוח, ובתוך כך העידה ק', בין היתר, כי שמעה שיחה בעניין הרצח בה השתתף בהא ובמהלכה הוזכר סכום של 50,000-60,000 ש"ח, וכי נוכח מצבם הכלכלי הירוד "הוא (טארק) ואח שלו חודיפה הסכימו".
6. מנגד, טען המשיב כי האישומים המיוחסים לו מבוססים אך על נוכחותו במפגש שנערך בגג הבית ועל כן לא הוכח קיומן של ראיות לכאורה המצדיקות את מעצרו עד לתום ההליכים. כמו כן, התייחס המשיב להודעה מיום 24.11.2019, והבהיר כי הודעה זו נמסרה בשלב מתקדם של החקירה, וכי שמו הועלה בגדרה לראשונה אך לאחר שהוזכר על-ידי החוקר. עוד נטען כי מכל מקום, לא ניתן לבסס קיומן של ראיות לכאורה על הודעותיו של סמי שכן הוא שינה מספר פעמים את גרסאותיו ונתפס כבלתי מהימן אף לגישת המדינה (בהקשר זה מפנה המשיב לדברי באת-כוח המדינה בדיון שהתקיים בפני בית המשפט המחוזי בעניינם של סמי ועבדאללה ביום 26.2.2020); כי השינויים והסתירות בגרסאותיו של סמי נבעו מן התנאים הירודים בהם נערכו חקירותיו ומתרגילי חקירה שהופעלו עליו; וכי הודעתו של סמי ביחס לתכנון האירוע, אינה מתיישבת עם גרסתו לפיה הוא כלל לא ידע על תכנון הרצח. המשיב הוסיף וטען כי המדינה לא ביססה מניע מצדו לפגוע בדודו המנוח, בפרט נוכח הקשר הטוב ששרר ביניהם; כי האירוע העמיד את בסכנה ממשית, בייחוד משהירי בוצע תוך כדי נסיעה, ולכן אין זה סביר שהוא נטל חלק בתכנית המסכנת את חייו; וכי עדי הראיה העידו שראו את נהג הטרנספורטר (הרכב בו נהג המשיב בעת האירוע) מנסה לזרוק דבר מה לעבר היורים ואף שמעו צעקות לעזרה מן השדה הסמוך למקום האירוע.

החלטת בית המשפט המחוזי

7. בהחלטה מיום 6.8.2020 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. זאת, כך נקבע, מאחר שחומר החקירה מעלה ספקות באשר לדיווח הראיות בעניינו של המשיב.

בית המשפט המחוזי עמד בהחלטתו על שלל הגרסאות שנמסרו על-ידי סמי, ובתוך כך, צוין כי בראשית החקירה, הלה הרחיק עצמו ממעורבות באירוע, כי בהמשך הוא החל לשתף פעולה ומסר פרטים על אודות האירוע, וכי בהודעה מיום 24.11.2019 החליט לחשוף, כדבריו, את האמת. עוד צוין כי סמי הציע לשוטרים למסור עבורם גרסה שקרית; כי אף המדינה מטילה ספק במהימנותו; וכי שם המשיב הועלה על-ידי סמי במסגרת שלב מתקדם בחקירה, ורק לאחר שהחוקר הזכירו. מנגד, צוין כי ישנן ראיות המחזקות את גרסתו של סמי. מכל מקום, קבע בית המשפט המחוזי כי אף אם יינתן אמון מלא בגרסה שהציג סמי, הרי שלא די בכך כדי להקים תשתית ראייתית מספקת לכך שהמשיב הבין כי הוא קושר קשר לביצוע רצח. צוין כי במסגרת ההודעה מיום 24.11.2019 העיד סמי כי הוא עצמו לא הבין בעת המפגש על גג הבית שנקשר קשר לרצוח את באסל, ולכן נקבע כי קיים קושי מובנה להוכיח באמצעות הודעה זו שהמשיב אכן הבין זאת.

עוד קבע בית המשפט המחוזי, בין היתר, כי לאמור לעיל יש להוסיף את העובדה שהמשיב התקשר למשטרה עם קרות האירוע ודיווח עליו; ואת עדותו של אחד מעדי הראיה על אודות צעקות שנשמעו מעבר השדה הסמוך למקום האירוע. עוד נקבע כי אין זה סביר שהמעורבים באירוע תכננו שהירי יבוצע על-ידי הנאשם 1 אל עבר רכב בו נסע המשיב - אחיו; ואף לא סביר שהמשיב היה מסכים לכך. לצד זאת, צוין כי הירי בוצע לחלקו האחורי של הרכב, בו ישב המנוח, ולא לכיוון מושב הנהג. כן צוין כי הנזקים שנגרמו לרכבו של המשיב, בשל החיכוך עם הרכב בו נסעו הנאשמים 1-2 וסמי, כמו גם בשל היריות, מעוררים אף הם תמיהה באשר להסכמת המשיב כי כך ייעשה לרכבו. בנוסף, בית המשפט המחוזי ציין כי ניתן אמנם למצוא בדברים של ק' חיזוקים מסוימים לעמדת המדינה, ואולם, נקבע כי אין ליתן משקל לדבריה המהווים בעיקרם עדות מפי השמועה.

נוכח כל האמור, דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. בהחלטה שניתנה בו ביום, בתום הקראת ההחלטה המתוארת לעיל, נקבע כי המשיב ישוחרר בתנאים מגבילים כדלקמן: (א) התייצבות להמשך הליכי המשפט על-פי זימון בכתב ובעל-פה; (ב) איסור בדבר יצירת קשר ישיר או עקיף עם מי מהמעורבים בפרשה, למעט הנאשם 1; (ג) הפקדת סך של 5,000 ש"ח; (ד) הפקדת ערבות עצמית וערבות צד ג' של שני ערבים בסך של 15,000 ש"ח כל אחת.

8. למען שלמות התמונה יצוין כי בית המשפט המחוזי קיבל את בקשת המדינה להורות על מעצרם של הנאשמים 1-2 עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

המדינה הגישה ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בעניינו של המשיב - הוא הערר שלפניי.

הערר דנן

9. לטענת המדינה, שגה בית המשפט המחוזי בדחותו את בקשתה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, שכן התשתית הראייתית בעניינו מלמדת על מעורבות ממשית באירוע. בתוך כך, נטען כי הדברים שאמר המשיב על גג הבית, כפי שעולה מן ההודעה מיום 24.11.2019, מעידים כשלעצמם על מעורבותו באירוע; וכי אף ראיות נסיבתיות

יכולות לשמש כראיות לכאורה לשם מעצר עד תום ההליכים. כמו כן, טוענת המדינה כי יש לזקוף לחובתו של המשיב את שתיקתו במרבית חקירותיו כחשוד, וכן אמירות שמסר במסגרת הודעותיו כעד לאירוע (למשל שלא סיפר לאף אחד על אודות נסיעתו למנוח). עוד נטען כי לא היה מקום לזקוף למשיב את העובדה שדיווח למשטרה על אודות האירוע, שכן מסר בדיווח זה מידע שקרי לפיו הוא והאדם שהיה עמו ברכב ברחו לאחר הירי, שעה שבפועל נותר המנוח ברכב. נטען כי דיווח שקרי זה, בצירוף עדויות עדי הראיה בדבר צעקות מהשדה, מלמדים על ניסיון המשיב להסתיר בדיעבד את מעורבותו ברצח המנוח. עוד צוין כי הירי לא בוצע לעבר המשיב, אלא לכיוון חלקו האחורי של הרכב, ומשכך שגה בית המשפט המחוזי בקבעו כי אין זה סביר שתכנית הקשר כללה ירי של הנאשם 1 לעבר אחיו-המשיב.

המדינה טוענת עוד כי לא היה מקום לגזור בעניינו גזירה שווה מעניינו של עבדאללה (אשר כאמור לעיל, בית המשפט המחוזי הורה על שחרורו). זאת, כך נטען מאחר שבניגוד לעבדאללה, המשיב הציע להביא את באסל למקום הרצח ואף נכח בזירת האירוע, ומשכך נטל חלק פעיל בתכנון הרצח.

10. ביום 9.8.2020 התקיים דיון בערר, בגדרו שב המשיב על עיקר טענותיו בפני בית המשפט המחוזי, וכן טען כי המדינה לא הצביעה על ראיה המחזקת את גרסתו של סמי, בעוד שגרסה זו דורשת חיזוק בהיותו שותף למעשים המתוארים בכתב האישום. עוד יצוין כי המדינה הגישה במסגרת הדיון חומר ראיתי, ובו הודעות שמסר המשיב כעד וכחשוד; דיסקים המתעדים שחזורים שביצעו סמי והמשיב; וכן את הודעותיו של סמי. כמו כן, המדינה הגישה מזכר המתייחס להודעות שמסרה ק'.

11. ביום 11.8.2020 הגישה המדינה הודעה מעדכנת, לה צורף תמלול ההודעה שמסרה ק' ביום 27.10.2019 (להלן: התמלול). המדינה הפנתה למספר אמירות המתועדות בתמלול ואשר לפיהן, כך נטען, ק' שמעה שיחה בין הנאשמים 1-2 בדבר חלקו הצפוי של המשיב במעשים המתוארים בכתב האישום. כן הפנתה המדינה לאזכורים שונים של שם המשיב במסגרת התמלול.

דיון והכרעה

12. לאחר עיון בהודעת הערר ובחומר הראיות, ולאחר שמיעת טענות הצדדים בדיון שנערך לפניי, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להתקבל בחלקו.

סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע כי "בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א) [מעצר עד תום ההליכים, י.ו.], אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה". על רקע זה, נקבע בפסיקה כי לשם הכרעה בבקשה למעצר עד תום ההליכים, יבחן בית המשפט האם יש בחומר הראיות הגולמי הקיים בשלב זה כדי להקים תשתית לכאורית המלמדת על סיכוי סביר להרשעה - לאחר שתעבורנה הראיות את כור ההיתוך של ההליך הפלילי (ראו: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 145 (1996); בש"פ 3409/18 בריל נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (3.6.2018)). עוד קבע בית משפט זה כי תשתית ראיתית לכאורית כאמור, יכול שתתבסס אף על ראיות נסיבתיות בלבד, וזאת שעה

שראיות אלה הן בעלות עוצמה המקימה מסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה, ולא קיים להן הסבר חלופי הגיוני שעשוי להתקבל בתום ההליך המשפטי (ראו: ע"פ 8721/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 45 (2.1.2018)); בש"פ 3485/18 הררי נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (13.6.2018)).

13. במקרה דנן, אני סבורה כי יישום אמות המידה שלעיל על ענייננו מוליך למסקנה כי יש לקבל את ערר המדינה בחלקו, כך שהמשיב ישוחרר לחלופת מעצר וכן יעובד תנאי שחרורו שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי. זאת, מאחר ששוכנעתי כי אמנם יש בחומר הראייתי העומד נגד המשיב בשלב זה כדי להקים עילה למעצרו, אך לצד זאת, מדובר בראיות חלשות אשר אינן מצדיקות מעצר עד תום ההליכים, ולפיכך ראוי לשחררו לחלופת מעצר.

14. בעיקרו של דבר, המדינה מבססת את טענותיה בדבר קיומן של ראיות לכאורה על ההודעה מיום 24.11.2019, על שתיקת המשיב בחקירותיו וכן על דבריה של ק'. להלן אתייחס לרכיבים אלה ולסוגיות נוספות העולות מחומר הראיות, ואעמוד על הפוטנציאל הלכאורי הטמון בחומר הראיות, לצד נקודות התורפה שבו.

15. אשר להודעה מיום 24.11.2019, יצוין כי אמנם הסתירות העולות מן הגרסאות שמסר סמי בחקירותיו אכן מעיבות במידה מסוימת על מהימנותו. ואולם, לא ראיתי לטעת מסמרות בסוגיה זו, שכן כפי שציין בית המשפט המחוזי, אף אם נקבל את הודעתו האמורה של סמי כהווייתה, הרי שישנו קושי לכאורי לבסס על יסודה את חלקו הנטען של המשיב בתכנון ובביצוע של רצח. הלכה למעשה, כל שעולה מן ההודעה הוא כי הנאשם 1 דיבר עם המשיב "באוזן 3 שניות", וכי לאחר מכן ציין המשיב כי הוא עתיד להביא את המנוח לכפר ברא. ואולם, המדינה לא הצביעה על ראיה כלשהי המלמדת על תוכן הדברים שאמר הנאשם 1 למשיב, וכי דברים אלה התייחסו דווקא לביצוע מעשה רצח. מכך עולה חולשתה הראייתית של ההודעה האמורה בשלב הזה. יחד עם זאת, אין להתעלם מכך שההודעה מיום 24.11.2019 מלמדת לכאורה על שותפות של המשיב בתכנית הקשר אשר הובילה בסופו של דבר לרצח המנוח, ואף על כך שהלה הציע מיוזמתו להסיע את המנוח לכפר ברא על מנת שהמעורבים הנוספים באירוע יבצעו בו את זממם. כמו כן, יצוין כי בכתב האישום לא הצביעה המדינה על המניע אשר הביא את המשיב ליטול חלק ברצח דודו המנוח. ברם, בהמשך נטען כי המנוח גרם לכך שאחיהם של המשיב ושל הנאשם 1 ישב בכלא, ומכאן המניע הלכאורי לפגיעתם בו.

לאמור מתווספת העובדה כי על-פי המתואר בכתב האישום, במהלך הנסיעה לכפר ברא עבר המנוח לשבת במושב האחורי השמאלי של הרכב בו נסע עם המשיב - מושב אשר לאחר עקיפת רכבו של המשיב על-ידי הרכב בו נסעו הנאשמים 1-2 וסמי (אשר עקפו מצד שמאל), היה לכאורה למושב הסמוך ביותר למקום מושבו של היורה (אשר ישב כזכור במושב האחורי הימני של הרכב בו נסע). המשיב אמנם הציג בחקירותיו הסבר לשינוי מקום הישיבה האמור, ואולם, במלוא הזהירות יצוין כי שינוי זה מעורר לכאורה תמיהה, ואין לשלול את האפשרות שהיה בו כדי להקל על הנאשם 1 לכוון אל עבר המנוח ולירות בו למוות.

16. אשר לשתיקתו של המשיב במרבית חקירותיו, הרי שנוכח החולשה הראייתית הטמונה כאמור בהודעתו של סמי מיום 24.11.2019, ספק בעיני אם המדינה יכולה להיבנות משתיקת המשיב כחיזוק ממשי לתשתית הראייתית נגדו. יחד עם זאת, אין לכחד כי שתיקה זו מעוררת אף היא חשד, ומשכך מחזקת במידת מה את התשתית הראייתית שהוצגה על-

ידי המדינה.

17. בנוסף, יש ליתן את הדעת לקשיים העולים מן ההודעות שמסר המשיב כעד. כך למשל, בהודעתו מיום 13.9.2019 ציין המשיב כי הרכב שבו הוא התנגש בעת האירוע הגיע ממולו, וביום 26.9.2019 טען הלה כי הרכב "נסע בצד שלי". כמו כן, בהודעה מיום 13.9.2019 מסר המשיב כי לאחר הירי שביצע הנאשם 1 אל עבר רכבו, הוא ברח מהרכב דרך החלון, ולעומת זאת ביום 14.9.2019 ציין כי ברח דרך הדלת. אמנם לא מצאתי כי קשיים אלה מקימים בשלב מוקדם זה תשתית ראייתית העומדת ברף הנדרש לשם הוראה על מעצר המשיב, אך אני סבורה כי הם נושאים משקל ראייתי מסוים, אף אם נמוך, לחובתו.

18. אשר להודעתה של ק', טוענת המדינה כי מהתמלול עולה ש"ק' שמעה שיחות בין נאשם 1 לנאשם 2 שהתייחסו לחלקו הצפוי של המשיב במעשים". ואולם, אף לאחר עיון בתמלול, לא מצאתי בו ביסוס לכאורי מספק למודעות המשיב לכך שהוא נוטל חלק בתכנית שתוביל לרציחתו של באסל. כך למשל מתועדים בתמלול דבריה של ק' לפיהם המשיב היה "מעורב" באירוע, וכי סוכם שהוא אשר יביא את המנוח לזירת הרצח. ברם, נראה כי יש קושי לקבוע על בסיס דברים אלה כי המשיב ידע לשם איזו מטרה עליו להביא את המנוח לזירה. במאמר מוסגר יצוין כי כפי שקבע בית המשפט המחוזי בהחלטתו, עיון בתמלול מעלה עמימות מסוימת לגבי השאלה האם יש בדבריה של ק' עליהם נסמכת המדינה משום עדות מפי השמועה, ואולם, לא ראיתי להכריע בכך נוכח מסקנתי שלעיל לגופם של דברים.

19. נוכח המקובץ, אני סבורה כי החומר שהוצג על-ידי המדינה לוקה בחולשה ראייתית, ומשכך אין בכוחו כדי להצדיק את מעצר המשיב עד לתום ההליכים. יחד עם זאת, שוכנעתי כי התשתית הראייתית המתוארת לעיל עולה כדי תשתית לכאורית, ולו מינימלית, לעבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום. נוכח חומרת האישומים המיוחסים למשיב, התשתית הראייתית האמורה מקימה מיניה וביה עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(1) לחוק המעצרים, ומשכך אינה מאפשרת את שחרור המשיב בתנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי גרידא, אלא מחייבת חלופת מעצר בתנאי מעצר בית (ראו: בש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (8.8.2011) והאסמכתאות הרבות שם; וכן השוו: בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (19.12.2013); בש"פ 1273/14 דסוקי נ' מדינת ישראל, פסקה 27 (4.3.2014)).

20. אשר על כן, אני מורה כי המשיב ישוחרר ממעצרו למעצר בית, וכי הדיון בעניינו יוחזר לבית המשפט המחוזי אשר יקבע את מקום מעצר הבית, את זהות המפקחים, וכן האם יהא זה מעצר בית מלא או חלקי. בתוך כך, יחליט בית המשפט המחוזי על-פי שיקול דעתו אם לבקש תסקיר מעצר, אם לאו. כמו כן, בית המשפט המחוזי יעבה את ההפקדות והערבויות שנקבעו כתנאי לשחרור המשיב על-פי שיקול דעתו. יתר התנאים שקבע בית המשפט המחוזי יעמדו בעינם.

לעת עתה, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת של בית המשפט המחוזי.

21. סוף דבר: הערר מתקבל בחלקו, כמבואר לעיל.

ניתנה היום, כ"ו באב התש"ף (16.8.2020).

ש ו פ ט ת

שג R04.docx_20055440